

koste Staten — jeg veed ikke hvormange Tu-
 finde Rigsdaler. Saalænge der altsaa er en
 Stump tilbage af den Art, vil der i denne
 Henseende være store Vanskeligheder at overvinde,
 men naar man lægger dette aldeles til Side, er
 det overordentlig let for en Jury at expedere
 alle Thyssfager; den expederer 5, 6 à 7 Styk-
 ker i et Par Timer. Naar den Vedkommende
 kommer ind, spørges der: Er Du skyldig eller
 ikke skyldig? Han tager Huen af, hvis han
 ikke har taget den af i Forveien, erklærer sig
 skyldig og er dømt. Alle Forsøg paa at ville bringe
 andre Former tilveie ved Juryn og at frigjøre
 den for den Slags Sager, fordi det er for
 besværligt og byrdefuldt, troer jeg, vi maae ud-
 sætte, indtil vi have Erfaringen for os. Vi
 kunne her raisonnere saameget, vi ville, saa
 komme vi dog ikke til nogen simpel Ertjendelse
 af disse Sager. Det ærede Medlem her i
 Nærheden af mig (Casse) vilde gjøre et over-
 ordentligt langt Skridt i den ved hans Livs-
 erfaring vundne Betragtning, hvis han kunde
 komme til min Maade at see hele Forbryder-
 livet og Forbryderstanden paa, og dersom jeg
 nu begyndte at gennemgaae det ærede Med-
 lems Liv, er jeg vis paa, at jeg aldrig kunde
 komme til hans Betragtningensmaade; det vilde
 være umuligt for mig. Det ligger i den hele
 forskjellige Tilværelse, der findes hos forskjel-
 ligartede Mennesser, og som maa oplides ved
 Kjendsgjerninger, thi det er Kjendsgjerningerne,
 som maae blive det Afgjørende ved saadanne
 Sager. Lad os altsaa tage Loven, som vi
 kunne blive enige om den, lad os stemme om
 den, og kommer der da lidt for Meget til den
 ene eller til den anden Side, kommer det ikke
 an derpaa, thi det kan senere forandres, og det
 vil blive forandret, dersom man holder fast ved
 den kunstige Methode, som er indført fra et
 gammelt langt bedre System, som vi kunne
 tage ligesom og benytte. — Jeg forlangte for-
 øvrigt Ordet, fordi det nævnte ærede Medlem sagde
 — og deri havde han Ret —, at et Freds-
 dommersystem, nyttigt eller ikke nyttigt, ikke kan
 indbringes i denne Lov. Det er fuldkommen
 rigtigt, men et Fredsdommersystem maa ind-
 føres, før denne Lov kan bruges; det er en
 ganske anden Ting, og det er det, der har
 ligget for mig den hele Tid. Vi see af selve

Dagsordenen for idag, hvor bragt den hele
 Indførelse af Rævningsystemet er stillet her i
 Landet; thi vi komme sidst til at behandle den
 Lov, der nødvendigvis maa være traadt i Kraft
 og Virksomhed, før Rævningsloven paa nogen-
 som helst Maade kan bruges. Ved at antage
 Rævningsloven før den under Nr. 4 paa Dags-
 ordenen opførte Sag om Inddelingen i Under-
 retskredsse, binde vi vore Hænder med Hensyn
 til denne Lov, som kan give Anledning til de
 største Ulemper og den største Uleilighed. Det
 er i denne Lov og i Grundloven, at Freds-
 dommersystemet hører hjemme, og forsaavidt det
 er nødvendigt og kan skee uden at bringe for
 store Offre, at stille Administrationen fra Rets-
 pleien, maa denne Lov bringes i Virksom-
 hed, hvad enten vi ville have Rævningsyste-
 met eller ikke. Vi maae have en ordentlig
 Inddeling af Retskredsene, hvorved Dommerne
 høre op at være Auctionsholdere — det er
 jo nu en af deres Hovedbestæftigelser —
 og vi maae have en ordentlig Indretning af
 Politivæsenet, hvorved det kan paavises, hvor-
 ledes Forbryderne bevæge sig igjennem Landets
 forskjellige Dele. Man maa ogsaa have Midler
 til en stedlig Retspleie, saavel i smaa private
 Sager som i egentlig criminelle Sager — det
 er egentlig det, hvorom Fredsdommersystemet
 dreier sig — thi dette er en nødvendig Betin-
 gelse for, at Rævnings-Domstole kunne ind-
 føres uden altsfor store Bekostninger og Byrder.
 Mister Befolkningen den stedlige og bequemme
 Retspleie i smaa Sager, som den nu har,
 lider den et overordentlig stort Tab, men har
 den faaet den, gjør det ikke noget til Sagen,
 om den faaer Rævningsretterne et eller to Aar
 tidligere eller senere. Jeg tvøer, at det, hvor-
 paa det for Diebliffet kommer an, er, at Rigs-
 dagen først sørger for, at Retspleien og Ad-
 ministrationen blive søndrede fra hinanden, at
 Administrationen og den underordnede Rets-
 pleie ere bequemt og stedligt tilstede, før man
 indfører Rævningsinstitutionen, og at dernæst
 Offentlighed og Mundtlighed, bliver indført i
 Retspleien ligeoverfor de nye Domstole, uden
 at man venter paa, at Rævningsinstitutionen
 skal være tilstede. Vi have nu lært af Sæ-
 og Handelsretten her i Kjøbenhavn, at Offent-
 lighed og Mundtlighed med største Bequemme-